

nekem takem spopadu se je domačemu petelinu posrečilo, da je zadel nasprotnika naravnost v oko. A tudi to še ni odločilo boja! Zdaj sta se oba sovražnika menda kar namenila, da izklujeta drug drugemu oči. Nikamor drugam nista več merila. Konec pa je bil ta, da sta tujemu petelinčku naposled iztekli obe očesi, dočim je domači eno oko za silo rešil. Kdo ve, kaj bi se bilo še zgodilo, kdo ve, če bi ne bil domači petelin, ki je vsaj še na eno oko nekoliko videl, svojega nasprotnika še dalje zasledoval, če bi ne bilo priletelo s hiše doli polence med oba sovražnika, ki sta prestrašena odskočila vsak na svojo stran. Pri oknu se je bila prikazala kuharica Lenka, ki je poznala petelinje navade in vedela, da treba s silo spraviti oba srda teža narazen. Toda prepričala se je kmalu, da je prišla prepozno posredovat. Ko je videla, kako sta oba sovražnika zmrcvarjena, je zaklicala proti sosedni hiši: »Anka, Anka, pojdi no sem! Vaš in naš petelin sta se oklala! Zdi se mi, da imata oba več kot dosti!«

Anka je bila hitro na dvorišču in tudi Lenka je prišla iz hiše doli. Pobrali sta vsak svojega kokota, ki sta bila popolnoma izmučena in sta se dala brez vsakega odpora prijeti.

»Kakšen pa si?« se je zgrozila Anka nad svojim petelinom. »Saj nisi za drugega, kakor da greš pod nož! Drugače še pogineš, tako da ne bi nič zalegel! Prav ti je! Kaj pa ti je bilo treba uhajati na tuje! Doma bi se bil držal! Tako je, vidiš, če se hodi drugam zgago delat! Ampak, Lenka, tudi vaš je zadosti dobil!«

»Da, baš gledam ga! Tudi njega bo treba zaklati!«

»Ti neumna žival ti, da ne more prej odnehati!«

»Ah, saj je dostikrat tudi človek baš tako, če ne celo še bolj nespameten! Ali ni mar res?«

»Seveda jel!«

»Tako je pač: kjer se prepirata dva, tretji svoje veselje ima! Bomo pa jutri oboji, vi in mi, dobro pečenko imeli! Anka, kar odnesiva vsaka svojega! Kar sta hotela imeti, to pa imata!«

Sveti Jurij.

Sveti Jurij
pomlad nosi,
cvetje trosi
nam na pot.

Sveti Jurij
radost seje,
srca greje
vsepovsod.

Sveti Jurij,
daj, ostani
in nas brani
vseh nadlog.

Sveti Jurij,
če boš z nami,
smeh bo z nami,
z nami Bog.

Zdravko Ocvirk.